

Toni (fir sich).

Wenn's nur nitt vergewes isch!... oh! wie frei
ich mich, mi Zükünftige z'sah! ('s Bawele kunnt ine).

III. Uftritt.

Herr Rehrle, Toni, Bawele.

Bawele.

Herr Rehrle, ich mächt... (si sieht dr Toni, fir sich) tiens, ne junger Mensch... er isch nitt iwel... (se red' mit em Herr Rehrle).

Toni (fir sich).

Das wär jetz eso ebbes!... wer weisst, eb se nitt o im Sinn hat z'hirothe... oh, wenn ich thät traüe froge... ich will glaub warte dunte, bis ass se furt isch un will derno dr Herr Rehrle froge, was se hat welle... (lüt) also Herr Rehrle, hit z'Owe... Adies binander... (er geht üse).

Herr Rehrle (rieft em no).

Adie! (züm Bawele) also ne Hirothsatrag soll's si?... (er ribt si d'Hand freidig, fir sich) grad fir se gar üsz'fille!

Bawele.

Ich ka awer uf Ihre Verschwiegeheit zähle, nitt wohr?

Herr Rehrle.

Verschwiege bis in's Grab!... wie miesst me das Ding ung'fahr ufsetze?...

Bawele.

Ich mein, me kännt's viellicht eso schriwe: Ne junge Person, uf em Land uferzoge un wo b'sunders güet mit em Vieh weisst umz'geh, süecht e Mann...

Herr Rehrle (fir sich).

Das isch nitt genüe... 's längt nitt... ich müess es süeche in d'Länge z'zieh; (lüt) verzeiht Se, wär das fir Sie?

Bawele.

Worum nitt!... ich bi o nitt vo Holz!

Herr Rehrle (springt uf, fir sich).

E-n-Idee... dr Ander ka no nitt wit si... wenn ich em Die thät ahänke, fir sicher z'si, ass ich zahlt wird?... (er lüegt züm Fenster üse) richtig, dert isch er noch... bst! güeter Frind... warte Se noch e wenig im Vorhüs, i ha noch ebbes mit Ene z'rede...

Bawele (fir sich).

Was isch em... was hat er?

Herr Rehrle (sitzt wieder).

Also, hà mr g'sait, e Jumpere, wo mit em Rindvieh weisst umz'geh, süecht e Mann...

Bawele.

C'est ça... das geht alles uf ei Linie, nitt wohr? un do wird's jo nitt so viel koste?

Herr Rehrle.

Was denkt Se... uf ei Linie! nitt emol uf zwei... un derno mie mr o das Ding e wenig anderscht dräihe... 's isch e wenig...

Bawele (unterbricht ne).

Z'kurz, nitt wohr?... Sie hätte gern e lange Litenei, wo Ihne 's Journal üsfillt... 's isch ganz güet eso... setze Sie's nur eso dri.

Herr Rehrle (fir sich).

Dà wo Die bikunnt, brücht o nitt sage «Gott strof mi!» (lüt) güet, güet... wenn Sie sich eso will drucke lo, mir isch's scho recht.